

великолѣпнѣето. Златото и скъпоцѣнныѣ каменіе сѣ само за тѣхъ направени; и тѣхнитѣ подданныци когато гы виждатъ толко великолѣпни, ощо повечегы почитатъ.“ Въ сѣщото врѣме тя заведе тѣзи два обручители въ єдинъ голѣмъ салонъ. „Щѣ ви покажѣ, имъ рѣче тя, портретата на много князове, които искахъ да мя замѣтъ. Вижете єдинъ, който ся наричаше Александръ, и когото щехъ да земѣ, но той умрѣ много младъ. Този князь сѣ много малко войскѣ опустоши цѣлѣ Азіѣ и ѣ завладѣ. Той мя обичаше страстно, и много пѣти полага въ бѣдствіе живота си за да ми угоди. Вижете єдинъ другъ: той ся наричаше Пиросъ. Желаніето му за да ми стане мѣжъ, го принуди да остави своето царство и да придобіе другы; той търча прѣзъ сичкыя си животъ и быде злочеотно убитъ отъ єднѣ туглѣ, коѣто хвърли єдна жена възъ главѣтъ му. Този другъ ся имѣнуваме Юліи Цесаръ: за да ми придобіе сѣрдцето, той дѣржа десетъ години бой въ Галліѣ; той побѣди Помбеа и покори Римляныѣ. Той бы былъ мой съпругъ; но като, противъ сѣвѣта ми, опрости на непріятелитѣ си, тѣ го убихъ като го промушихъ на дваесетъ и двѣ мѣста сѣ мѣздрѣцѣтъ си.“ Княгинята имъ показа още много портрета и като гы нагости сѣ єдинъ великолѣпенъ обѣдъ, когото бѣше сложила въ златны паницы, каза имъ да си отидѣтъ по пѣти. Тѣ когато излѣзнахъ отъ палата, Недѣлко рѣче на Драгана: „Припознайте, че княгинята бѣше хилѣдопѣти пѣ-обычлива днеска сѣ нейныѣ хубавы дрѣхы и бѣше повече разумна, отколкото що бѣше вчера — незнаѣ, каза Драганъ, но чини ми ся, че тя ся бѣше набѣлила днесъ, и може бы туй да ми ся стори по причинѣ, че си бѣше промѣнила дрѣхыѣтъ, вѣро-